

جمعه 23 اسفند 1398 - 18 رجب 1441 - 13 مارس 2020

تصویب تشکیل سازمان اطلاعات و امنیت کشور در مجلس شورای ملی (1335 ش)

تصویب تشکیک، سازمان اطلاعات و امنیت کشور در مجلس، شه‌ای ملی (1335 ش) کلمه ساواک مخفف سازمان اطلاعات و امنیت کشور است که طرح تشکیل آن در 23 اسفند 1335 توسط مجلس شورای ملی تصویب رسید. این سازمان مخوف از ابتدای سال 1336، همزمان با آغاز به کار دولت منوچهر اقبال، با ریاست سپهبد تیمور بختیار عملاً تاسیس شد. فلسفه وجودی ساواک برقراری سیستم سرکوب به منظور مقابله با حرکت‌های سیاسی مخالف رژیم و نیز از بین بردن مبارزه و مقاومت ملت مبارز ایران بود. از آنجا که حکومت نظامی برای سرکوب مخالفین و در وضعیت ویژه، خواه ناخواه حالتی موقتی داشت، سیستم ساواک به صورت دائمی با همان اهداف، جایگزین حکومت نظامی گردید. ساواک که از یک سو با سازمان جاسوسی آمریکا، سیا، و از سوی دیگر با سازمان اطلاعاتی رژیم صهیونیستی، موساد، در ارتباط بود، به تدریج به یک سازمان مخوف و جهنمی مبدل شد. ساواک در طول حیات سیاه خویش، شرم آورترین فجایع و رقت‌بارترین تراژدی‌ها و ننگین‌ترین جنایت‌ها را علیه ملت ایران و به ویژه در مورد مبارزان نهضت اسلامی ایران آفرید. ساواک دارای تیم‌های تعقیب و مراقبت بود که با تجهیزات پیشرفته، هر کس را که به هر اتهامی دستگیر می‌نمود، نخست برای به دست آوردن اطلاعات مورد نظر به شکنجه‌گاه‌ها روانه می‌کرد و سپس تسلیم دادگاه‌های فرمایشی نموده، آنگاه به زندان‌های مخوف گسیل می‌نمود. قساوت و بی‌رحمی ساواک در شکار متهمان و شکنجه دادن و زندانی کردن در سیاه چال‌ها تا به آنجا رسید که دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، در سال 1353 ش اعلام کرد کارنامه هیچ کشوری در جهان، سیاه‌تر از کارنامه ایران در زمینه حقوق بشر نیست. اعمال ساواک از تعقیب، دستگیری، شکنجه و محاکمه گرفته، تا زندانی کردن، برخلاف قانون و کاملاً خودکامه بود و تنها با فرمان شخص محمدرضا شاه انجام می‌شد. این روش به مدت حدود بیست و دو سال در کشور جاری بود تا آنکه در روزهای پایانی عمر ننگین رژیم پهلوی، شاپور بختیار برای فرو نشاندن خشم مردم، لایحه انحلال ساواک را به مجلس برد و در حالی که انقلاب تمام کشور را دربرگرفته بود و عملاً قدرت از دست رژیم خارج شده بود، لایحه انحلال ساواک در اقدامی عوام‌فریبانه و بسیار دیر یک روز قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

حالت عالم مجاهد و روحانی مبارز آیت‌الله "سید ابوالقاسم کاشانی" (1340 ش)، آیت‌الله سید ابوالقاسم فرزند سید مصطفی حسینی کاشانی در سال 1261 ش (1300 ق) در تهران متولد شد. وی در 16 سالگی در خدمت والد بزرگوارش به قصد حج بیت‌الله الحرام راهی مکه شد و پس از آن در نجف اقامت گزید. سید ابوالقاسم، علوم مختلف را در محضر والد معظم خود و بزرگانی نظیر آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا حسین خلیلی تهرانی و سایر علماء شاگردی نمود و در 25 سالگی به درجه رفیع اجتهاد نائل آمد. وی در جریان جنگ جهانی اول، زمانی که انگلیسی‌ها با نیروی عظیمی به قصد تسلط بر عراق، به مناطق شرقی حمله‌ور گردیدند به همراه جمعی از علماء وارد جنگ با آنان گردید و باعث شکست انگلیسی‌ها شد. از این رو وقتی که آیت‌الله کاشانی وارد تهران شد، انگلیسی‌ها به دلیل شکستی که خورده بودند با ایشان دشمنی داشتند و در زمان دولت قوام‌الملک به دستور آنها چند بار او را تبعید کردند؛ به طوری که 18 ماه در حبس و زندان متفقین به سر برد. وی پس از رهایی از زندان، علیه سه جناح ضداسلامی، یعنی استعمارگران، استبداد حکومتی و احزاب ضددینی به مبارزه برخاست. یکی از خط‌مشی‌های اصولی آیت‌الله کاشانی، حفظ وحدت و یکپارچگی ملت در برابر دشمن خارجی بود و بارها در پیام‌ها و اعلامیه‌های خود، مردم را به هوشیاری در برابر توطئه‌های آنان، فرا می‌خواند. آیت‌الله کاشانی ترجیح می‌داد به عنوان یک رهبر اسلامی در پشت صحنه سیاست کشور، نیروهای سیاسی و توده‌های وسیع مسلمان را در صحنه نگهداشته و از یک دولت ملی و مردمی حمایت کند. از این رو با روی کار آمدن دولت دکتر مصدق، زمینه‌های این حمایت، باعث قدرت دولت و مجلس در تصویب لایحه ملی کردن صنعت نفت شد، هرچند در نهایت با ایجاد اختلاف بین نیروهای ملی و مذهبی، کار به کودتای آمریکایی 28 مرداد 1332 و انزوای آیت‌الله کاشانی انجامید. سال‌های پایانی عمر این مجاهد فی سبیل‌الله در خانه‌نشینی و بیماری سپری شد تا این که سرانجام در 23 اسفند 1340 ش برابر با 7 شوال 1381 ق در هشتاد سالگی دعوت حق را لبیک گفت و به سوی حق تعالی شتافت. در آن روز تهران در مرگ پیشوای خود تعطیل عمومی بود و تشییعی بسیار با شکوه برگزار گردید تا اینکه پیکر این عالم مجاهد در جوار حضرت عبدالعظیم در ری به خاک سپرده شد.

شهادت حاج "عباس کریمی" فرمانده لشکر 27 محمدرسول‌الله (ص) در جریان جنگ تحمیلی (1363 ش) سردار رشید اسلام، برادر حاج عباس کریمی در سال 1336 ش در یکی از روستاهای اطراف کاشان به دنیا آمد و پس از

آغا، عملیات بیت‌المقدس، 3 ته‌سط سپاه (1366 ش)، عملیات بیت‌المقدس 3 با رمز مقدس یا موسی بن جعفر (ع) در منطقه عمومی استان سلیمانیه عراق توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و با هدف آزادسازی ارتفاعات شمال سلیمانیه و پاسخ به شرارت‌های عراق در بمباران مناطق مسکونی صورت گرفت. در این عملیات که در دو مرحله انجام شد، علاوه بر انهدام مقدار قابل توجهی ادوات سنگین و نیمه سنگین دشمن، تعداد 1100 تن از نفرات دشمن کشته و زخمی و تعداد هشتاد تن از آنها به اسارت نیروهای اسلام درآمدند. همچنین علاوه بر ساقط کردن یک فروند هواپیما و انهدام یک تیپ پیاده دشمن، ارتفاعات و مناطق مورد نظر به دست رزمندگان اسلام افتاد.

کشف "پلوتون" دورترین سیاره منظومه شمسی (1930م)
قبل از آن که سیاره پلوتون از رصدخانه آریزونا در آمریکا توسط کلائیڈ تامبا کشف شود، بعضی از ستاره‌ها؛ شناسان نیز در سال 1915م از طریق محاسبات نجومی به وجود سیاره پلوتون و محل آن پی برده بودند. تحقیقات بعدی نشان داد که مطالعات قبلی درست بوده و صحت محاسبات دانشمندان روشن گردید. در نهایت، در 13 مارس 1930م کشف این سیاره اعلام شد اما تا زمان کشف قمر آن به نام "چارون" اطلاع چندانی از پلوتون در دست نبود. در 22 ژوئن 1978م این قمر توسط جیمز کریستین کشف گردید. فاصله پلوتون تا خورشید 5811 میلیون کیلومتر است و یک دور گردش آن به دور خورشید 284 سال برابر با 99700 روز طول می‌کشد. پلوتون یکی از سیارات منظومه شمسی و نهمین سیاره از لحاظ بعد مسافت نسبت به خورشید می‌باشد. حجم آن نسبت به زمین 9% می‌باشد. گرچه به نظر می‌رسد دیگر پلوتون دورترین سیاره منظومه شمسی به حساب نمی‌رود چرا که در 14 سپتامبر 1992م کشف سیاره جدیدی اعلام شد که ماهیت آن شناخته شده نبود.

مرک "نیکولا به‌اله" شاعر و منتقد معروف فرانسیسی (1711م)
نیکولا بوالو دسپرو، شاعر و منتقد برجسته فرانسیسی در 1 نوامبر 1636م در پاریس به دنیا آمد و در رشته حقوق فارغ التحصیل شد و به وکالت دعاوی پرداخت. اما به زودی از این شغل دست کشید و بر حسب ذوق و استعداد خویش راه ادبیات را در پیش گرفت و به سرودن شعر و نقد هنری و هجو پرداخت. بوالو ذوق‌های ساختگی، بی‌مایه و تحمیلی را که از برخی کشورهای اروپایی به فرانسه راه یافته بود، مردود شمرد و با وجود مخالفت محافل ادبی و حتی آکادمی فرانسه، راه سادگی و طبیعی را ارائه داد. بوالو در سی سالگی اولین هجویات خود را انتشار داد و زمانی جز هجو نسرود. وی در دوازده مجموعه از هجویات خود با روشی منظم و طنزی لطیف و نقدي بی‌شائبه، درباره شاعران مورد توجه عصر به قضاوت پرداخت و نظر مردم را به خود جلب کرد. بوالو در سال 1674م کتاب فن شعر را در چهار منظومه منتشر کرد. وی در این اثر درباره استعداد شخصی و آگاهی از دستور زبان، انواع شعر، انواع مهم شعر، چگونگی آداب نویسندگی و ذوق و سلیقه در سرودن شعر به بحث پرداخته است. بوالو پس از انتشار اثری به نام رُقعۀ می‌گویی روی گردان بود و از این جهت برای خود دشمنان زیادی دست و پا کرد. هم‌چنین کار تاریخ‌نویسی در دربار، موجب قطع فعالیت ادبی بوالو شد و پس از یک دوره سکوت، با انتشار کتاب قصیده در فتح نامور به فعالیت ادبی بازگشت. بوالو در قطعۀ می‌خانه‌ها؛ از آثار خود نیز، اسکندر مقدونی را هجو کرده است که تا آن زمان، کسی به این شدت، این کار را نکرده بود. بوالو با وجود سرسختی مخالفان، تنها با پشتیبانی شاه، در سال 1684م به عضویت آکادمی فرانسه برگزیده شد. بوالو با خلق آثار متعدد و سودمند، یکی از بزرگ‌ها؛ مردان ادب و معروف‌ترین شعرای مکتب کلاسیک فرانسه شناخت شد و نفوذش اگر چه در معاصرانش قابل توجه نبود، در قرن هجدهم گسترش یافت. بوالو سال‌های آخر زندگی را در خانه‌ها؛ ای که از طرف پادشاه برایش خریده شده بود، گذراند و دوستان ادیب خود را در آنجا پذیرفت، اما از وضع نامساعد کشور و انحطاط ذوق مردم، پیوسته در رنج بود. دوران پیری بوالو بسیار تلخ گذشت زیرا در ابتدا شنوایی خود را از دست داد و بعداً فلج شد. نیکولا بوالو دسپرو سرانجام در

سپندهم مارس، 1711م در 75 سالگی درگذشت.
طی دوران تحصیل و اخذ دیپلم، به عنوان درجه‌دار وارد ارتش شد. وی در دوران سربازی، اعلامیه‌ها؛ های امام خمینی را مخفیانه تهیه می‌کرد و بین سربازان پخش می‌نمود. همزمان با تشکیل کمیته استقبال از امام، عباس کریمی نیز به این کمیته پیوست و جزو نیروهای انتظامی مراسم بود. پس از پیروزی انقلاب، شهید کریمی اولین کسی بود که برای تشکیل سپاه پاسداران در کاشان اقدام کرد و به عضویت رسمی آن درآمد. او در جریان غائله کردستان و فتنه عناصر ضدانقلاب راهی مریوان شد و در ریشه‌ها؛ کنی این تحریکات نقشی فعال ایفا کرد. این شهید گرانتقد با آغاز جنگ تحمیلی به جبهه‌ها؛ های نور علیه ظلمت شتافت و در عملیات‌ها؛ های گوناگون سپاه، فرماندهی برخی از نیروهای جان‌برکف سپاه را به عهده گرفت. سردار عباس کریمی، پس از چندی به فرماندهی تیپ سوم سلمان از لشکر 27 محمد رسول‌الله منصوب گردید و تا عملیات بزرگ و غرورآفرین خیبر در این مسئولیت انجام وظیفه کرد. با شهادت سردار رشید سپاه اسلام، شهید محمد ابراهیم همت در عملیات خیبر، حاج عباس کریمی فرماندهی این لشکر را بر دوش کشید تا اینکه پس از جانفشانی‌ها؛ های بسیار، در تاریخ 23 اسفند 1363 ش در عملیات غرورآفرین بدر در منطقه شرق رود دجله، عاشقانه به آرزوی دیرین خود رسید و شربت شهادت نوشید.

آغاز عملیات والفجر 10 در منطقه حلبچه (1366ش)

عملیات والفجر 10 از بامداد 23 اسفند 1366 با رمز مقدس یا رسول الله (ص) توسط دلیرمردان سپاه اسلام و در منطقه حلبچه، با هدف آزادسازی بخش وسیعی از استان سلیمانیه و انهدام ماشین جنگی دشمن در پنج مرحله به اجرا گذاشته شد. این عملیات زمانی صورت گرفت که شهرهای مختلف ایران، به شدت از سوی دشمن بمباران می‌شد و عملیات مقابله به مثل نیز با قاطعیت از طرف جمهوری اسلامی انجام می‌شد. نتایج این عملیات عبارتند از: تلفات نیروی انسانی دشمن: 6000 نفر اسیر، 11000 نفر کشته و زخمی؛ سایر نتایج: به تصرف درآمدن 120 کیلومتر مربع شامل بخشی از استان سلیمانیه عراق موسوم به دشت و زور شامل شهرهای حلبچه، دوحیله و خورمال؛ تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 450 دستگاه انهدامی، 90 دستگاه اغتنامی، توپخانه صحرایی: 60 قبضه انهدامی، 100 قبضه اغتنامی، دستگاه مهندسی: 13 دستگاه انهدامی، 15 دستگاه اغتنامی، خودرو: 230 دستگاه انهدامی، 800 دستگاه اغتنامی، هواپیما: 10 فروند انهدامی؛ هلیکوپتر: 1 فروند انهدامی. واکنش رسانه‌های خبری و کارشناسان و تحلیلگران محافل سیاسی - نظامی نسبت به عملیات والفجر 10 در فضای ناشی از حملات موشکی عراق به تهران انجام گرفت. ابعاد و تبعات موشک باران تهران که برای نخستین بار انجام می‌گرفت، قبل از عملیات والفجر 10 در کانون توجهات قرار داشت ولی نتایج درخشان این عملیات، اعجاب و تحسین رسانه‌های خبری دنیا را برانگیخت. البته این عملیات بیشتر بدان جهت مورد توجه قرار گرفت که شهر کردنشین حلبچه، دو روز بعد، در 25 اسفند 1366 هدف سلاح‌های مرگبار شیمیایی قرار گرفت و هزاران نفر از کردهای ساکن آن را به کام مرگ فرستاد.